

kommer an paa, er at faa en Skat af den Mand, som ejer den, naar han er i Stand til at betale, i det hele taget at ramme Skatteevnen hos den paagældende Person.

Der var ogsaa en anden Bestemmelse i Forslaget i Fjor, som jeg savner. Med Hensyn til den mellemkommunale Bæftatning var der i Fjor i Forslaget optaget den Bestemmelse, at ogsaa Tiende og Arveafteafgift skulde kunne inddrages under den mellemkommunale Bæftatning. Det er jo en meget gammel Fordring fra Folketingets Side, som nu er strøgen, men som jeg ikke ser nogen rimelig Grund til at fratagde. Det forekommer mig, at Skatten af disse Indtægter naturlig høre til i den Kommune, hvor disse Indtægter falde, uanset om den, der oppebærer dem, bor i Kommunen eller ikke. Jeg beklager faa meget mere, at Bestemmelsen herom er udgaaet, som Lovens Virkning ude paa Landet, naar den Bestemmelse ikke er med, vil blive i meget væsentlig Grad forringet. Der er jo mange Kommuner, for hvem det hele Maskineri ikke vil kunne faa stor Betydning, men Antallet af de Kommuner, hvor det vil kunne faa Betydning, gør man betydelig ringere, naar man stryger denne Bestemmelse.

Paa den anden Side paastønner jeg i Modspætning til de Udtalelser, der kom frem i Dag fra det ærede 2de Medlem for 5te Kredts (Holch), at man i Forslaget er bleven staaende ved Folketingets Affattelse i Fjor angaaende Forbrugsforeninger og Produktionsforeninger. Jeg talte derom i Fjor, og jeg skal ikke komme nærmere tilbage dertil i Aar. Jeg skal kun sige, at jeg tror, det vil være uigennemførligt over for et Selvfab, som slutter sig sammen for at gøre sine Indtægter i Forening og fordeles de indtøbtte Varer mellem Medlemmerne, at gøre det, om de skulle svare Skat eller ej, afhængigt af den Maade, hvorpaa denne Fordeling finder Sted; om Varerne fordeles af den Mand, der kommer hjem med dem, eller fra et eget Lokale, maa være det offentlige ubedkommende, naar man kan tage sine Forholdsregler imod, at saadanne Varer fordeles til dem, der ikke ere Medlemmer. Men videre tror jeg ikke man med Rette kan gaa. — Om der kan gøres noget for det ærede Medlems specielle Sukkerfabrik, ved jeg ikke. Man mener selv, at det er det eneste Tilfælde i Landet, hvor den Banfællighed opstaaer. I Reglen ere disse Selvfaber jo Aktiefællfaber, og under Forudsætning af, at vi faa en Aktiebæftatning, ville de altsaa derigennem komme til at hde deres Bidrag.

Saa er der det store Spørgsmaal om Næringskommunen og Opholdskommunen.

De ærede Medlemmer, som talte i Gaar, det ærede 6te Medlem for 2den Kredts (P. G. Jensen) og det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts (Koch), syntes dog at være tilbøjelige til at mene, at det ikke vilde være rigtigt eller hensigtsmæssigt nu at forlade den Bygning af dette Lovforslag, som man i de senere Aar er kommen til. Skulde man ind paa, som det ærede Medlem for 7de Kredts (Madsen-Nygdal) talte om, at lade Næringskommunen bæftatte, faa maatte man jo have Lovforslaget affattet paa en helt anden Maade, det maatte være paa et helt andet Grundlag. Jeg er ikke i og for sig, lige faa lidt som jeg har været det før, nogen Modstander af en saadan Ordning, at Næringskommunen fik Anledning til at bæftatte, saaledes at Skatten kom til at staa i Forhold til, hvad de andre Skatteydere i Kommunen maa betale. Men jeg tvivler i meget høj Grad om, at dette lader sig gennemføre, medmindre man kommer ind paa et helt nyt Skattegrundlag, med andre Ord, medmindre man kommer bort fra den bæftaaende Formue- og Vejlighedsfkat. Jeg tror ikke, det lader sig gøre rationelt paa anden Maade. Naar nu faa mange ærede Medlemmer her i Dag, navnlig fra Højres Side, ogsaa have talt for dette, at det vilde være det rigtige, og det finder stærk Tilflutning af det ærede Medlem for 7de Kredts, som fremhævede, at dette er det gamle Standpunkt, kan jeg godt forstaa det fra Højres Side, thi jeg tror, at det, som ligger bag ved, det, der ligger som en bydende Nødvendighed deraf, er, at man kommer bort fra Formue- og Vejlighedsfkat og kommer ind paa Indkomstfkat i en eller anden Form. Det er jo det oprindelige Forslag fra Regeringens Side, som blev gjort i den Retning. Det undrede mig noget at høre det ærede Medlem for 7de Kredts sige, at der aldrig er gjort noget alvorligt Forsøg paa at løse Sagen paa den Maade. Har da ingen af de mange Forsøg, der have været gjort i Aarenes Løb, været alvorlige? Det forekommer mig ikke rigtigt at sige; der har vist været gjort mange alvorlige Forsøg; men det har vist sig, at man ikke kunde komme frem ad den Vej, og efter at dette er blevet konstateret, faa har man søgt at komme frem ad denne Vej her. Skal man nu først til at bygge Forslaget om paa et helt andet Grundlag, tror jeg rigtigt nok, at det vil have lange Udsigter, inden man kommer til Afslutning af disse Forhandlinger. — Det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts mente, at man kunde komme ud over Banfælligheden ved betydelig at forhøje den faste pSt.; forstod jeg ham ret, skulde den sættes